

Fővárosi Ítélet

Az ügy száma: 1.Pf.20.932/2021/4.

A felperes: felperes, felperes címe

A felperes képviselője: dr. File Zsuzsa ügyvéd, ügyvéd címe

Az alperes: alperes, alperes címe

Az alperes képviselője: dr. Tálosi Adrienn ügyvéd, ügyvéd címe

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 66.P.22.028/2021/16-I.

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítélet az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a cégl Kft.-t (alperes címe), hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 30.000 (harmincezer) forint másodfokú perköltséget és az államnak – az állami adó- és vámhatóság felhívásában megjelölt módon, határidőben és számlára – 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] Az alperes által szerkesztett www.origo.hu internetes hírportálon 2021. május 21-én „Törvénytelen adatbázist készített a Momentum, egy volt képviselőjük leleplezte őket” című cikkben arról számoltak be, hogy a települési baloldal egy Facebook-poszt alatt szidta egymást, aminek a következményeként egy korábbi Momentumos képviselő leleplezte a települési polgármestert, és az is kiderült, hogy a „Momentum törvénytelenül tárolja azoknak az adatait, akik aláírták a párt ajánlószerződéseit.”

[2] A cikk kiindulópontja egy – a egyesület által közzétett – bejegyzés volt, amellyel kapcsolatosan személyl a Megyei Közgyűlés képviselője a posztra lájkolókra tett gúnyos megjegyzést. Róla azt írták, hogy a települési polgármesterrel megromlott viszonya miatt idén januárban kilépett a pártból. Idézték az általa ezzel kapcsolatban közzétett bejegyzést, majd a cikk kiindulópontjaként szolgáló poszttal kapcsolatos párbeszédet a települési önkormányzat egyik tagja és személyl között, azzal kapcsolatosan, hogy személyl kinek köszönheti, hogy jelenleg a megyei közgyűlés tagja.

[3] Az írás szerint „személyl személy3-nak azzal vágott vissza, hogy inkább neki tartozik hálával a helyi baloldal, hiszen »a központnak leadott bázisból visszakereshető«, hogy 300 aláírást gyűjtött a Momentumnak az önkormányzati választás előtt”. A cikk írója szerint [e]zzel nem mellékesen leleplezte a Momentumot, kiderült, hogy a párt visszakereshető adatbázist állított össze azoknak az adataival, akik aláírták a párt ajánlóíveit, ez pedig törvénytelen”.

[4] Azóta törölt tartalomként olvashatók a cikkben különböző üzenetváltások. A felperes és személy³ között az alábbi: „szívesen bemutatom azt a 300 aláírást (a központnak leadott adatbázisból visszakereshető ugyanis) amit egymagam gyűjtöttem a Momentumnak, nem csak itt településen hanem az egész megyében. Ti tartoztok hálával nekem!”

[5] A felperes 2021. június 14-én juttatott el helyreigazítási kérelmet az alpereshez, ami nem vezetett eredményre, ezért a 2021. július 5-én benyújtott keresetében kérte, hogy a bíróság az eredeti kérelme szerint kötelezze helyreigazításra az alperest akként, hogy a címlapon két napig láthatóan helyezzen el közleményt a „Helyreigazítás a 2021. május 21. napon megjelent »Törvénytelen adatbázist készített a Momentum, egy volt képviselőjük leleplezte őket« című cikkhez.” Erről kattintással tegye elérhetővé az eredeti cikk megjelenésével azonos helyen és módon; „Helyreigazítás: A 2021. május 21. napon megjelent »Törvénytelen adatbázist készített a Momentum, egy volt képviselőjük leleplezte őket« című cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy törvénytelen adatbázist készített a Momentum, és hogy Momentum törvénytelen módon tárolja azoknak az adatait, akik aláírták a párt ajánlószelvényeit.

[6] Valótlanul állítottuk azt is, hogy Momentum adatbázisából visszakereshető, hogy ki hány aláírást gyűjtött a Momentumnak és valótlanul állítottuk azt is, hogy a párt visszakereshető adatbázist állított össze azoknak az adataival, akik aláírták a párt ajánlóíveit.

[7] Ezzel szemben a valóság az, hogy a Momentum nem készített törvénytelen adatbázist, így nem tárolja azoknak az adatait, akik aláírták a párt ajánlószelvényeit, nincs visszakereshető adatbázisa arról, hogy ki írta alá a Momentumnak az ajánlóíveket.”

[8] Arra hivatkozott, hogy a cikk valótlan állításai a 2019-es önkormányzati választásokhoz kapcsolódnak. Nincs olyan adatbázisa, amelyből visszakereshető volna, hogy egy aktivista hány aláírást gyűjtött, ebből a hamis állításból pedig okszerűtlenül vonta le az alperes azt a következtetést, hogy a párt visszakereshető adatbázist állított össze az ajánlószelvényeket aláírók adataival. A pártok adatkezelése kiemelt figyelmet élvez a közvélemény és a hatóságok részéről is, ezért esetleges szabálytalanság gyanújának felmerülése is elegendő lehet hatósági eljárás megindításához, valamint elveszítheti a választók, állampolgárok bizalmát is. Az alperes törvénytelenül állít, ami több, mint ami az általa megjelölt AB határozatban hivatkozott véleménynyilvánítás.

[9] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását, és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Azzal védekezett, hogy a közlés egy aktuális politikai vitához kapcsolódik, nem tartalmaz valótlan tényállítást, kizárólag valós tényekből levont okszerű következtetést. A sajtó szerepe a közvitákban részben az, hogy saját maga gazdagítsa a közvéleményt, részben pedig a politikusok véleményét közvetíti. Ebben az esetben a sajtó egy „utánközlést” végzett, a politikai vita során történt elszólást emelte ki és az azzal kapcsolatos véleményét rögzítette a cikkben. E körben az Alaptörvény IX. cikkére, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 10. §-ára, valamint a 3217/2020. (VI. 19.) AB határozatra hivatkozott.

[10] Állította, hogy a felperes a központban egy olyan adatbázist tart fenn (amely lehet egy másolat vagy valamilyen gyűjteményes forma), amelyből az ajánlóíveket aláírók adatai visszakereshetők, és hogy ki, hány aláírást gyűjtött. Azért törvénytelen az adatbázis, mert a jogszabályok szerint az ajánlószelvényeket a felperesnek meg kellett volna semmisítenie, de ha 300 aláírás megtekinthető, az azt jelenti, hogy az ajánlószelvények megvannak, így személyes adatokat is tárol. A következtetését igazolja a cikkben szereplő, volt Momentum tag: személy¹ közösségi oldalán megjelent bejegyzése, ezért a sérelmezett közlés kellő ténybeli alappal bír. Indítványozta a nevezett tanúként meghallgatását.

[11] Álláspontja szerint a helyreigazítás címlapon való közzététele sérti az Smtv. 12. § (2) bekezdését, mert a főoldalon csak a cikk címe jelent meg és ez kétszeres közzétételt jelentene. A két napos közzététel eltúlzott, mert a bírói gyakorlat szerint az legfeljebb 24 óra lehet, de a perbeli esetben 8 óra lehetne az arányos közzétételi idő, figyelemmel az eredeti cikk címlapon való közzétételének időtartamára.

[12] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy 5 napon belül az általa szerkesztett www.origo.hu portálon a 2021. május 21-én megjelent „Törvénytelen adatbázist készített a Momentum, egy volt képviselőjük leleplezte őket” című cikk megjelenésével azonos helyen és módon, a cikk címe alatt, a lead felett, amíg a cikk a honlapon megtalálható, de legalább 30 napig tegye közzé; valamint a www.origo.hu címoldalán 24 órán keresztül önálló hírként tegye közzé a „Helyreigazítás a „Törvénytelen adatbázist készített a Momentum, egy volt képviselőjük leleplezte őket” című cikk miatt” hírt, és arra kattintva tegye olvashatóvá az alábbi közleményt:

[13] „Helyreigazítás: A 2021. május 21-én megjelent »Törvénytelen adatbázist készített a Momentum, egy volt képviselőjük leleplezte őket« című cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy: »Törvénytelen adatbázist készített a Momentum, és hogy a Momentum törvénytelen módon tárolja azoknak az adatait, akik aláírták a párt ajánlószerződéseit.

[14] Valótlanul állítottuk azt is, hogy a Momentum adatbázisából visszakereshető, hogy ki hány aláírást gyűjtött a Momentumnak és valótlanul állítottuk azt is, hogy a párt visszakereshető adatbázist állított össze azoknak az adataival, akik aláírták a párt ajánlóleveleit«.

[15] Ezzel szemben a valóság az, hogy a Momentum nem készített törvénytelen adatbázist, így nem tárolja azoknak az adatait, akik aláírták a párt ajánlószerződéseit, nincs visszakereshető adatbázisa arról, hogy ki írta alá a Momentumnak az ajánlóleveleket.”

[16] Kötelezte a cég 1 Kft-t, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 150.000 forint perköltséget, valamint az államnak - külön felhívásra - 36.000 forint kereseti illetéket.

[17] Határozatának indokolásában alkalmazandó jogszabályként az Smtv. 4. § (1) és (2) bekezdés, a 12. § rendelkezéseit ismertetve. Figyelembe vette a Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiuma sajtóhelyreigazítási perek elbírálási szempontjait rögzítő 12-14. állásfoglalásainak, valamint az Alkotmánybíróság 7/2014. (III. 7.) AB határozatának és a 3217/2020. (VI. 19.) AB határozatának releváns részeit.

[18] Abból indult ki, hogy a Magyarország Alaptörvényének IX. cikk (2) bekezdésében foglalt sajtószabadság és az Smtv. 4. és 10. §-ai alapján a közügyek vonatkozásában a sajtónak joga és kötelessége a közvélemény megfelelő tájékoztatása. Az Smtv. 12. §-a a tájékoztatás tekintetében korlátokat határoz meg, amelyek betartása az érintett sajtószerv kötelessége.

[19] A cikk témája nem vitásan közügy, azonban az AB határozatokból sem vonható le olyan következtetés, hogy politikai vitában a tényállítások is „automatikusan” véleménynek minősülnek. A közügyeket érintő megnyilvánulások esetén egyedileg, mindig az érintett sajtóközlemény tartalmát vizsgálva kell a bíróságnak az alkotmányos elvekre is figyelemmel állást foglalni abban, hogy a kérdéses közlés értéktelenségnek vagy tényállításnak minősül és utóbbi esetben a sajtó felelőssége az ügy valamennyi körülménye alapján megállapítható-e vagy sem.

[20] A perbeli írásban sérelmezett közlések mindegyike tényállítás, amely körben az alperes tartozik bizonyítást felajánlani. Az alperes azonban a bíróság felhívására az általa megnevezett tanút (akinek Facebook bejegyzésére alapozta valamennyi sérelmezett tényállítást) nem állította elő és idézhető címét sem közölte. A felperes által bejelentett címen a tanú idézése az elhalasztott érdemi tárgyalás határnapjáig nem volt eredményes, a tárgyalás ismételt elhalasztása az alperes mulasztására és a sajtó-helyreigazítási per során

kívüli elbírálására figyelemmel indokolatlan volt. A bizonyítás sikertelenségét az alperes viseli, ami azzal a következménnyel jár, hogy az állításokat, azok ténybeli alapját valótlannak kellett tekinteni.

[21] A perbeli cikk a felpereshez kötődő települési polgármester és a pártból való kilépése után a megyei közgyűlésben független képviselőként működő személy¹, mint helyi közéleti szereplők közötti politikai vitát mutatja be és ebbe ágyazva fogalmazza meg az országosan ismert felperes adatkezelésének törvényteleniségére vonatkozó állításokat, amelyekre a cikk címe is utal. A sajtóközlemény valódi „jelentése” a választópolgárok számára nem a helyi közéleti politikusok személyi konfliktusai, hanem az, hogy a felperes törvénytelen adatkezelést folytat, törvénytörő módon tárolja azoknak az adatait, akik az önkormányzati választásokon aláírták a párt ajánlószelvényeit.

[22] A perbeli esetben nem közéleti szereplők politikai vitában egymásra tett kijelentéseit kellett vizsgálni, hanem az alperes, mint a politikai vitát a polgárok felé közvetítő sajtószerv saját állítását, akinek az Smtv. 10. §-a alapján a feladata a hiteles, gyors, pontos tájékoztatás.

[23] A cikk tartalma az átlagos olvasóban azon téves következtetés levonását eredményezhette, hogy a párt törvénytörő adatkezelést folytat, a párt ajánlóíveit aláírók személyes adatai visszakereshetőek, azokból a felperes adatbázist állított össze és tárol. A pártok működésének törvényessége fontos közérdek, közügy, amivel kapcsolatban a közéleti vitának nagyobb teret kell adni, azonban önmagában erre való hivatkozással a sajtó nem mentesül a helyreigazítás kötelezettsége alól, különösen olyan esetben, amikor a sajtóközleményben foglalt tényállítás a sajtó saját következtetése, az információk önálló értékelése alapján jelenik meg és az valós alappal nem bír. Ezt meghaladóan a jelen ügyben arra sem merült fel adat, hogy az alperes újságírója az állítások valódiságáról bármilyen módon meggyőződött volna.

[24] Mindezekre tekintettel az alperest az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján helyreigazításra kötelezte.

[25] A helyreigazítás közzétételének módja tekintetében azt hangsúlyozta, hogy közzététel módjának meghatározása a Pp. 499. § (1) bekezdése alapján a bíróság feladata. Helytállóan érvelt azonban az alperes azzal, hogy a címlapon való közzététel 48 órás időtartama eltúlzott, ezért azt a bíróság az internetes közlések sajátosságaihoz mérten 24 órában határozta meg.

[26] A perköltség viseléséről a felperes pernyertességére tekintettel a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83. § (1) bekezdése és a 499. § (1) bekezdés második fordulata alapján rendelkezett. Az ügyvédi munkadíj összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés *a)* pontja és a csatolt költségjegyzék alapján 150.000 forintban állapította meg. Az alperes kiadóját a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján kötelezte az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés *f)* pontja szerinti illetékfeljegyzési jog folytán feljegyzett kereseti illeték megfizetésére is.

[27] Az elsőfokú ítélet ellen az alperes fellebbezett.

[28] Elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a kereset elutasítását kérte. Másodlagosan a címlapon való közzététel időtartamát 5 órában kérte meghatározni, és a felperest mindkét esetben a másodfokú perköltség megfizetésére kötelezni.

[29] A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. (3) bekezdés *a)*, *c)* és *d)* pontjaira alapította, mert álláspontja szerint az elsőfokú ítélet sérti az Smtv. 12. § (1) és (2) bekezdését.

[30] Fenntartotta azon védekezését, hogy a kifogásolt közlés nem tartalmaz valótlan tényállítást, kizárólag valós tényekből levont okszerű következtetést (véleményt), ami alapján sajtó-helyreigazításnak nincs helye. A következtetés alapját képező valós tényeket igazolják a cikkben szereplő, volt Momentum tag, személyi közösségi oldalán megjelent bejegyzései.

[31] A cikk címe a főoldalon kevesebb, mint 24 órán keresztül volt látható, ezért a helyreigazítás közzétételének ezen módja sérti az Smtv. 12. § (2) bekezdését, mivel túlterjeszkedik azon törvényi fordulaton, hogy a helyreigazítást „a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon és terjedelemben” kell közzétenni.

[32] Nyilvánvaló, hogy a közlemény 24 óra időtartamban történő közzététele nincs semmiféle összhangban az idézett jogszabályi rendelkezéssel, hiszen a főoldalon a cikkek címei legfeljebb néhány óra időtartamban jelennek meg, így az elsőfokú bíróság rendelkezése a jogszabályi követelményekkel nem áll összhangban.

[33] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Álláspontja szerint a bíróság a kereseti kérelemben foglaltakról a jogszabályoknak megfelelő módon döntött. Az egységes bírói gyakorlat alapján az alperestől elvárható lett volna, hogy a cikkben objektív, megfelelően feltárt tényeken alapuló, valós tényállításokat tegyen. Az alperest terhelte a valóság bizonyítása azonban e kötelezettségének nem tett eleget, a tanúbizonyítás körében hamis tartalmú indítványt terjesztett elő, nem az általa indítványozott tanú címét adta meg, az azt követő tárgyalásokon pedig meg sem jelent, valós cím bejelentését meg sem kísérelte.

[34] Tény, hogy a jelenlegi közéleti viszonyok mellett az átlagolvasók tisztában vannak a politikai véleménynyilvánítások figyelemfelkeltésre és túlzásokra hajlamos jellemzőivel, azonban az alperes a sérelmezett közlésben messze túllépte a politikai vita határait azzal, hogy a helyi politikus, személyi Facebook kommentje alapján a törvénytelen adatkezelés tényét állította. Hangsúlyozta, hogy a tények ellenőrzése érdekében a felperes nem kereste meg.

[35] A perköltséget 15.000 forintos óradíjra tekintettel 2 munkaóra figyelembevételével kérte megállapítani.

[36] A másodlagos fellebbezési kérelemmel összefüggésben arra utalt, hogy az alperes annak ellenére érdemi érveket nem fejtett ki, hogy számos sajtópernek részese volt, így az e körben kialakított gyakorlattal tisztában kell lennie.

[37] A fellebbezés alaptalan.

[38] Az elsőfokú ítéletnek fellebbezéssel nem támadott rendelkezése nem volt, ezért azt az ítéltábla egészében bírálta felül, a Pp. 370. § (1) bekezdés korlátai között.

[39] Az alperes fellebbezése az elsőfokú bíróság anyagi jogi felülbírálatára irányult, ezért a másodfokú bíróság azt vizsgálta az elsőfokú bíróság döntésével az Smtv. 12. § rendelkezéseit megsértette-e a fellebbezésben foglalt okokból.

[40] Az ítéltábla anyagi jogi jogszabálysértést nem észlelt, az elsőfokú bíróság döntésével, kifejtett indokaival is egyetértett.

[41] A fellebbezésben foglaltakra tekintettel ezért csupán azt emeli ki, hogy perben sérelmezett közlések megítélésekor elsődlegesen vizsgálendő kérdésként – figyelemmel arra, hogy az írás közügy jellege nem volt vitás – abban kellett állást foglalni azok értékítéletként (véleményként) vagy tényállításként értelmezendőek-e. Ennek megítélése során a PK 12. számú állásfoglalás alapján a teljes szöveggörnyezetre, a sérelmezett közlések kontextusára kellett figyelemmel lenni. Az elsőfokú bíróság helyes értelmezés alapján jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által sérelmezett közlések olyan tények állítására

vonatkoznak, amelyek objektív módon igazolhatóak. Ezt támasztja alá az is, hogy az alperes bizonyítást ajánlott fel, még ha az eredményre nem is vezetett.

[42] A cikkben az alperes személyl bejegyzését nem pusztán ismertette a közvéleménnyel, hanem az abban foglaltakat saját meggyőződéses állításaként tette közzé. Azt minden kritika nélkül magáénak tekintette. Azt megerősítette azzal a saját megállapításával, hogy a felperes adatkezelése törvénybe ütköző, hiszen ilyen tartalom személyl bejegyzésében nem lelhető fel.

[43] Az elsőfokú bíróság helytállóan tulajdonított jelentőséget annak is, hogy az alperes a felperest nem kereste meg, álláspontjának kifejtésére nem adott lehetőséget, így minden alap nélkül hivatkozik politikai vitára. Ez ugyanis a másik fél álláspontjának közlése hiányában fel sem merülhet. Az alperes tényállítást sem tett arra vonatkozóan, hogy a sérelmezett közlések esetleg korábbi cikkei sorában illeszkedő esemény, vagy hírfolyam részeként értékelhetőek lettek volna, vagy azok bármilyen utóéletéről a későbbiek során beszámolt volna.

[44] Az általános közfelfogás a perbelihez hasonló közléseket nem értelmezheti másként, mint a felperesre vonatkozó olyan információt, amelynek a felperes megítélése szempontjából jelentősége van. Amennyiben az alperes közlései alátámasztására értékelhető bizonyítékot nem szolgáltat, az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján helyreigazításra köteles. Hamis állítások, hírek a véleménynyilvánítás szabadságát nem élvezik, mert azok közreadása a demokratikus nyilvánosságot nem szolgálja. Az alperes a helyreigazítási kötelezettség alól nem mentesülhet társadalmi, politikai vitára hivatkozással, amennyiben valamely vita indításaként valótlán tényt közöl.

[45] A helyreigazítás közzétételének módjára vonatkozó fellebbezési kérelemmel összefüggésben a másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy az alperes – ismétlődő hivatkozása ellenére – semmivel sem támasztotta alá, hogy a perbeli írás címe, esetleg rövid összefoglalója „legfeljebb néhány óra időtartamban” jelent meg a címdalton.

[46] A másodfokú bíróság ezért csak utal a korábbi döntéseiben foglaltakra: az Smtv. által közelebről meg nem határozott közzétételre vonatkozó kritériumokat az eljáró bíróságok állították fel. Ennek során a bírói gyakorlat többek között figyelembe veszi a sérelmezett közleményt megjelentető sajtószerv jellegzetességeit is. A perbeli esetben az internetes hírportál címdalán a megnevezett cikkekre vonatkozó helyreigazítás tényének a címdalton 24 órás időtartamban történő megjelenítése az Smtv. 12. § (2) bekezdés rendelkezéseit nem sérti.

[47] Az origo.hu címdala jellegzetesen a szerkesztőség által összeállított rendben az oldalon található írások címét, rövid összefoglalóját jeleníti meg, gyakran képes illusztrációval együtt. A cikkek innen kattintással érhetők el. Az egyes címek címdalton való tartásának ideje, azok sorrendisége függhet a napi hírfolyam mennyiségétől, egyedi szerkesztőségi döntéstől, de más körülményektől is. A 24 órás időtartam olyan átlag, ami a tapasztalatok alapján szükséges, egyben elégséges is ahhoz, hogy az eredeti írást olvasók a helyreigazítás tényéről, érdeklődésük alapján annak tartalmáról is értesülhessenek.

[48] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[49] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 364. § utaló szabálya alapján alkalmazandó 83. § (1) bekezdése és a 499. § (1) bekezdése alapján köteles a kiadásáért felelősséget viselő jogi személy megfizetni a felperesnek az ügyvédi munkadíjat és az állam javára a le nem rótt fellebbezési illetéket.

[50] Az ügyvédi munkadíj összegét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdésének a) pontja és 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

[51] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illeték megfizetéséről a másodfokú bíróság a Pp. 101. § (1) bekezdése, a 102. § (1) bekezdése és a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján döntött.

Budapest, 2022. február 17.

dr. Kovács Helga s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
előadó bíró

dr. Stecbauer Anita s.k.
bíró